DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W RZESZOWIE

Rzeszów, dnia 31 sierpnia 1966 r. Nr 9 Poz. 101—114

Treść:

Część I

Przepisy obowiązujące

Poz. 101

Uchwała nr 14/131/66
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie
z dnia 2 czerwca 1966 r.

w sprawie udzielania przez Komisje Wojewódzkiej Rady Narodowej zaleceń i opinii kierownikom wydziałów.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając na podstawie art. 44 w związku z art. 55 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 25 I 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. nr 29, poz. 172 z 1963 r.) i §§ 2 i 5 uchwały nr 158 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1964 r. w sprawie zaleceń i opinii komisji rad narodowych udzielanych kierownikom wydziałów (M.P. nr 39, poz. 183), po uzyskaniu opinii Komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej

postanawia:

I. Zakres podmiotowy

§ 1

1. Uchwała dotyczy zaleceń i opinii komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej udzielanych kierownikom wydziałów i jednostek równorzędnych, wymienionych w rozdziałach III i IV niniejszej uchwały.
2. Ilekroć w postanowieniach niniejszej uchwały jest mowa o wydziałach, należy rozumieć przez to także jednostki równorzędne (zjednoczenia, zarządy, zrzeszenia).
3. Ilekroć w uchwale jest mowa o kierownikach wydziałów należy przez to rozumieć także kierowników jednostek równorzędnych.

II. Zakres przedmiotowy

§ 2

1. Uchwała określa sprawy, w których:
   1) udzielane przez komisje zalecenia dotyczące wykonania zadań wydziałów lub usunięcia stwierdzonych braków są dla kierowników wydziałów wiążące,
   2) kierownicy wydziałów obowiązani są zasięgać opinii komisji,
   3) opinie komisji są dla kierowników wydziałów wiążące.

III. Wiążące zalecenia komisji

§ 3

Kierownicy wydziałów zobowiązani są stosować się do otrzymywanych od komisji zaleceń wiążących, w szczególności w następujących sprawach:

1) czynności wstępnych dotyczących przygotowania sesji Rady, w szczególności gromadzenia i opracowywania przez wydział materiałów na sesję oraz przedkładanie ich organom Rady, opracowywania harmonogramów prac przedsesyjnych i posesyjnych:
2) czynności związanych z realizacją uchwał Rady, w szczególności:
   a) opracowywania projektów planów realizacji uchwał Rady,
   b) włączenia przez wydział organów państwowych, instytucji i jednostek gospodarczych nie podporządkowanych Radzie, do realizacji jej uchwał,
3) udzielania przez wydział radnym i członkom komisji spoza Rady pomocy w przedmiocie prowadzonych przez nich kontroli oraz spotkań z wyborcami:
4) dotyczących bieżącej działalności komisji, w szczególności:
   a) rodzaju i zakresu materiałów przedstawionych komisji przez wydział;
   b) zakresu pomocy organizacyjno-technicznej, udzielonej komisji przez wydział, zwłaszcza w przedmiocie organizowanych przez komisje wyjazdowych posiedzeń w terenie, spotkań komisji w określonych środowiskach, z załogami zakładów pracy itp.,
   c) sposobu wykonywania przez wydział uchwał komisji;
5) usprawnienia pracy wydziału i podległych mu jednostek zwłaszcza w zakresie:
   a) zwalczania przejawów biurokratycznego stosunku do obywatela,
   b) podnoszenia poziomu kultury pracy pracowników,
   c) podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników,
   d) oceny działalności związanej z usprawnieniem pracy administracji,
   e) sprawowania przez wydział nadzoru w stosunku do jednostek podporządkowanych,
   f) spraw związanych z bieżącą realizacją terenowego planu gospodarczego i budżetu, w szczególności:
      — przedsiębrania przez wydział niezbędnych kroków celem terminowego i prawidłowego wykonania planu gospodarczego i budżetu,
      — sprawowania przez wydział kontroli podległych mu jednostek, realizujących zadania terenowego planu gospodarczego i budżetu;
6) korzystania z inicjatywy organizacji społecznych i współdziałania z nimi, zwłaszcza przy włączeniu ludności do realizacji zadań Rady;
7) sposobu załatwiania skarg i wniosków obywateli oraz krytyki prasowej, usuwania przyczyn rodzących skargi ze strony ludności,
8) realizacji postulatów i wniosków ludności, zwłaszcza poprzez:
   a) nawiązywanie współpracy z WK FJN w zakresie załatwiania postulatów i wniosków,
   b) przygotowanie posłom i radnym materiałów informujących o stanie realizacji postulatów i wniosków;
9) czynów społecznych dla realizacji określonych zadań gospodarczych, socjalnych i kulturalnych, zwłaszcza w zakresie:
   a) współdziałania z WK FJN w popularyzowaniu wśród ludności akcji podejmowania czynów społecznych,
   b) opracowywania wieloletnich programów zadań realizowanych w ramach czynów społecznych,
   c) zabezpieczenia odpowiednich środków budżetowych na ich dofinansowanie przez Skarb Państwa oraz udzielania pomocy fachowej w ich realizacji i sprawowania nad nią nadzoru.

IV. Opinie komisji

§ 4.

Kierownicy jednostek wymienionych w § 1 ust. 3 zobowiązani są w szczególności:

I. Kierownik Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury:

— zasięgać opinii Komisji Budownictwa w sprawie:
— wytycznych dotyczących działalności zespołów wypału cegły oraz produkcji innych materiałów budowlanych.

II. Kierownik Wydziału Gospdarki Komunalnej i Mieszkaniowej:

— zasięgać opinii Komisji Gospodarki Komunalnej w sprawie:
  — rocznej analizy sytuacji mieszkaniowej ludności pozarolniczej i ustalania rozmiarów potrzeb mieszkaniowych z puli budownictwa rad narodowych.

III. Kierownik Wydziału Gospodarki Wodnej:

a) zasięgać opinii Komisji Gospodarki Wodnej w sprawach:
   1) ustalania wytycznych dla działalności komórek powiatowych do spraw gospodarki wodnej,
   2) programowania działalności inwestycyjnej — w skali województwa — mającej na celu zapobieganie powodziom,
b) traktować jako wiążące opinie Komisji Gospodarki Wodnej w sprawach:
   1) ustalania zasadniczych kierunków działalności i rozwoju spółek wodnych,
   2) ustalania kierunków działalności związanej z kompleksowym rozwiązywaniem zagadnień ściekowych.

IV. Kierownik Wydziału Handlu:

a) zasięgać opinii Komisji Zaopatrzenia Ludności w sprawach:
   1. polityki rozdziału masy towarowej pomiędzy pion wiejski i miejski.
   2. ustalania polityki w zakresie terytorialnego zasięgu działania placówek handlu wiejskiego i miejskiego, z uwzględnieniem zaopatrzenia PGR.
   3. stanowienia wytycznych w zakresie usprawnienia i modernizacji handlu wewnętrznego i czasu pracy placówek handlowych,
   4. ustalania dla wydziałów handlu Prez. PRN (MRN, m. stan. pow.) wytycznych dotyczących działalności handlu uspołecznionego w zakresie:
      — udzielania i przedłużania zezwoleń handlowych,
      — zwalczania nielegalnej działalności handlowej,
b) traktować jako wiążące opinie Komisji Zaopatrzenia Ludności w sprawie:
   — stanowienia wytycznych dla powiatów, dotyczących organizacji sieci punktów sprzedaży napojów alkoholowych powyżej 4,5%.

V. Przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki:

a) **zasięgać opinii Komisji Kultury, Sportu i Turystyki** w sprawach:
   1. ustalenia kierunków dotyczących zasadniczych form metod pracy w dziedzinie rozwoju kultury fizycznej i turystyki, w szczególności:
      — programów przygotowań do sezonów turystycznych,
      — wydawnictw w zakresie kultury fizycznej i turystyki,
      — kalendarzy imprez i planów szkolenia w zakresie kultury fizycznej i turystyki,
      — planów zagospodarowania terenów sportowo-turystycznych,
   2. Podziału środków z Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Turystyki i Wypoczynku oraz środków z Totalizatora Sportowego,
b) traktować jako wiążące opinie Komisji Kultury, Sportu i Turystyki w sprawach:
   1. przyznawania nagród wojewódzkich za działalność społeczną w dziedzinie kultury fizycznej i turystyki,
   2. kierunków działania w zakresie programowania czynów społecznych dotyczących budowy urządzeń sportowych.

VI. Kierownik Wydziału Komunikacji:

— zasięgać opinii Komisji Komunikacji w sprawie:
  — projektów podniesienia stopnia bezpieczeństwa ruchu na drogach w województwie.

VII. Kierownik Wydziału Kultury:

a) zasięgać opinii Komisji Kultury, Sportu i Turystyki w sprawach:
1. projektów rocznych planów repertuarowych zawodowych placówek artystycznych,
2. wojewódzkich planów zagospodarowania obiektów zabytkowych,
3) rozdziału dotacji przyznanych wydziałowi ze szczebla centralnego na popieranie działalności kulturalnej towarzystw i organizacji społecznych;

b) traktować jako wiążące opinie Komisji Kultury, Sportu i Turystyki w sprawie:
— przyznawania nagród i wyróżnień za pracę kulturalno-oświatową z okazji dnia „Działacza Kultury", inauguracji Roku Kulturalnego, Dnia Nauczyciela oraz jubileuszów.

VIII. Kurator Okręgu Szkolnego:

a) zasięgać opinii Komisji Oświaty w sprawach:
1. organizowania nowych szkół i likwidacji szkół istniejących oraz ustalania sieci szkół wszystkich typów i placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz internatów, z uwzględnieniem potrzeb PGR i spółdzielni produkcyjnych w tym zakresie.
2. ustalanie form i metod pracy wychowawczej, zmierzającej do zapobiegania przestępczości wśród nieletnich.
3. ustalenia kierunków kształcenia i limitów przyjęć uczniów w szkołach średnich,
4. ustalania sieci szkół różnych typów i stopni oraz działalności kursowej dla pracujących,
5. stanowienia sieci placówek wczasów letnich i zimowych,
6. planów kształcenia i dokształcania nauczycieli,
7. rozdział środków przeznaczonych na politechnizację,

b) traktować jako wiążącą opinię Komisji Oświaty w sprawie:
— ustalania sieci przedszkoli.

IX. Kierownik Wydziału Organizacyjno-Prawnego:

— zasięgać opinii Komisji Ochrony Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego w sprawach:
1. rocznych projektów zawodowego szkolenia kursowego pracowników prezydiów rad narodowych wszystkich stopni,
2. projektów planów oraz kierunków działania w zakresie usprawnienia administracji w skali województwa,
3. rocznych planów kontroli działalności komórek prawnych prezydiów PRN.

X. Kierownika Wydziału Przemysłu:

— zasięgać opinii Komisji Przemysłu, Rzemiosła i Zatrudnienia w sprawach:
1. ustalania wytycznych dotyczących zasadniczych kierunków rozwoju usług oraz grup drobnej wytwórczości w poszczególnych gałęziach przemysłu — w skali województwa,
2. ustalania wytycznych dotyczących zasadniczych kierunków rozwoju produkcji chałupniczej i twórczości regionalnej — w skali województwa w pionach nadzorowanych przez wydział.
3. Zasadniczych kierunków rozwoju nie uspołecznionych jednostek przemysłu i usług.

XI. Kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa:

a) **zasięgać opinii Komisji Rolnictwa i Leśnictwa w sprawie:**
1. rocznych i wieloletnich projektów planów elektryfikacji rolnictwa,
2. rocznych i wieloletnich projektów planów inwestycji melioracyjnych,
3. opracowywania wieloletnich projektów rejonizacji odmian upraw na terenie województwa,
4. wytycznych w sprawie kierunków rozwoju bazy pszennej, wzrostu hodowli i organizacji kontraktacji,
5. planów dokształcania kadr fachowców — rolników,
6. ustalania wytycznych do rocznych planów zadrzewień oraz planów hodowli lasów niepaństwowych,
7. projeków planów rejonizacji kontraktacji.

b) traktować jako wiążące opinie Komisji Rolnictwa i Leśnictwa w sprawie:
— rocznych planów masowego szkolenia rolniczego.

XII. Kierownik Urzędu Spraw Wewnętrznych:

a) zasięgać opinii Komisji Ochrony Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego w sprawach:
1. opiniowania projektów Urzędu Spraw Wewnętrznych dotyczących wprowadzenia na terenie województwa przyśpieszonego postępowania karno-administracyjnego,
2. rocznych i wieloletnich planów rozwoju ochrony przeciwpożarowej na terenie województwa.

b) traktować jako wiążącą opinię Komisji Ochrony Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego w sprawie:
— planów rozdziału środków finansowych na budowę urządzeń i zakup sprzętu przeciwpożarowego dla Powiatowych Komend Straży Pożarnych.

XIII. Kierownik Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej:

a) zasięgać opinii Komisji Zdrowia i Pomocy Społecznej w sprawach:
1. ustalania nowych kierunków rozwoju oświaty sanitarnej,
2. łączenia placówek służby zdrowia o zasięgu wojewódzkim,
3. opracowywania planów wyposażenia zakładów i placówek służby zdrowia,

b) traktować jako wiążącą opinię Komisji Zdrowia i Pomocy Społecznej w sprawie:
— projektów usprawnienia opieki lekarskiej nad młodzieżą szkolną oraz matką i dzieckiem.

XIV. Kierownik Wydziału Zatrudnienia:

— zasięgać opinii Komisji Przemysłu, Rzemiosła i Zatrudnienia w sprawach:
1. decyzji o uruchomieniu środków z funduszu interwencyjnego z przeznaczeniem na przysposobienie zawodowe osób poszukujących pracy,
2. stanowienia wytycznych dla wydziałów zatrudnienia prezydiów PRN i MRN (m. st. pow.) w sprawie szkolenia i zatrudnienia kobiet i młodocianych.

XV. Kierownika Wydziału Skupu:

— zasięgać opinii Komisji Rolnictwa i Leśnictwa w sprawach:
1. planów skupu żywca i płodów rolnych,
2. inicjowania usprawnień odbioru produktów rolnych od producentów.

XVI. Dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia Państwowych Gospodarstw Rolnych:

— zasięgać opinii Komisji Rolnictwa i Leśnictwa w sprawie:
— projektów wieloletnich planów inwestycyjnych,
— rocznych programów szkolenia pracowników Państwowych Gospodarstw Rolnych.

XVII. Dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Mechanizacji Rolnictwa:

— zasięgać opinii Komisji Rolnictwa i Leśnictwa w sprawie:
— rocznych programów chemizacji rolnictwa.

XVIII. Dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Państwowych Przemysłu Terenowego:

— zasięgać opinii Komisji Przemysłu, Rzemiosła i Zatrudnienia w sprawie:
— okresowych kierunków koncentracji i specjalizacji produkcji oraz programów postępu technicznego.

XIX. Dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych:

— zasięgać opinii Komisji Budownictwa w sprawach:
— rocznych projektów planów produkcji nowych asorty-

mentów przemysłu materiałów budowlanych w zakresie potrzeb budownictwa wiejskiego,
— rocznych projektów planów nakładów inwestycyjnych na budowę, modernizację i remonty suszarń.

XX. Dyrektor Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Handlowych:

— zasięgać opinii Komisji Zaopatrzenia Ludności w sprawie:
— rocznych projektów planów wpływów finansowych do budżetu Rady Narodowej.

XXI. Dyrektor Wojewódzkiego Zrzeszenia Przedsiębiorstw Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej:

— zasięgać opinii Komisji Gospodarki Komunalnej w sprawach:
1. rocznych projektów rozwoju sieci przedsiębiorstw usługowych i wykonawczych,
2. programów kierunków rozwoju i poprawy jakości usług w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

XXII. Dyrektor Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej:

— zasięgać opinii Komisji Komunikacji w sprawie:
— projektów rocznych rozkładów jazdy.

XXIII. Dyrektor Wojewódzkiego Zarządu Inwestycji Miejskich:

— zasięgać opinii Komisji Budownictwa w sprawie:
— podziału limitów kredytów bankowych dla budownictwa mieszkaniowego ludności w poszczególnych powiatach.

§ 5.

Niezależnie od spraw wyszczególnionych w § 4, kierownicy wydziałów przed podjęciem ważniejszych decyzji winni zasięgać opinii komisji w innych sprawach należących do ich kompetencji, zwłaszcza w sprawach dotyczących opracowywania projektów uchwał o zasadniczym znaczeniu dla interesów społeczeństwa województwa rzeszowskiego, przedkładanych na posiedzeniu Prezydium WRN.

V. Tryb postępowania

§ 6.

1. Kierownik Wydziału uzgadnia bezpośrednio z przewodniczącym komisji termin, w którym komisja udzieli opinii w sprawie. Termin ten nie powinien być krótszy niż 14 dni, licząc od dnia przedstawienia sprawy komisji, chyba że jej okoliczności uzasadniają konieczność wcześniejszego uzyskania opinii.
2. Propozycję wydawania opinii w terminie krótszym aniżeli 14 dni, kierownik wydziału zobowiązany jest uzgodnić uprzednio z Sekretarzem Prezydium WRN. Wniosek o wydanie opinii przez komisje powinien być doręczony jej przewodniczącemu na 7 dni przed terminem posiedzenia.

§ 7.

1. Kierownik Wydziału, który otrzymał od komisji zalecenia lub opinię, obowiązany jest najpóźniej w ciągu miesiąca powiadomić komisję o podjętych w związku z tym czynnościach.
2. Jeżeli kierownik Wydziału ma zastrzeżenia co do słuszności otrzymanego wiążącego zalecenia lub wiążącej opinii, albo co do możliwości zastosowania się do nich, obowiązany jest on niezwłocznie powiadomić o tym komisję i Prezydium Rady Narodowej.
3. W przypadkach określonych w ust. 2 kierownik wydziału kieruje zawiadomienie do Prezydium Rady Narodowej na ręce nadzorującego daną dziedzinę działalności członka Prezydium, który zgłasza sprawę realizacji wiążącego zalecenia lub wiążącej opinii do projektu porządku dziennego najbliższego posiedzenia Prezydium.

§ 8.

1. Zastrzeżenia co do wiążącego zalecenia lub wiążącej opinii komisji referuje na posiedzeniu Prezydium kierownik wydziału. Zastrzeżenia te rozpatrywane są przez Prezydium przy udziale Przewodniczącego Komisji lub wyznaczonych przez niego przedstawicieli komisji.
2. W wyniku rozpatrzenia zastrzeżenia kierownika wydziału Prezydium:
   a) zobowiązuje kierownika wydziału do zastosowania się do wiążącego zalecenia lub opinii i powiadamia o tym komisję, bądź
   b) powiadamia komisje o motywach, z powodu których uznaje zastrzeżenia za uzasadnione.

§ 9.

Powiadomienie komisji o wynikach rozpatrzenia zastrzeżenia kierownika następuje najpóźniej w ciągu miesiąca od otrzymania zastrzeżenia. Wydział Organizacyjno-Prawny przekazuje w tym celu komisji wyciąg z protokołu posiedzenia Prezydium.

§ 10.

W przypadku odwołania się komisji do Rady Narodowej, wyznaczony przez Prezydium — członek Prezydium przedstawia na sesji Rady motywy, z powodu których zastrzeżenia kierownika wydziału uznane zostały za uzasadnione.

§ 11.

Obowiązek zasięgania opinii komisji nie rozciąga się na sprawy, które z mocy przepisu szczególnego podlegają zaopiniowaniu przez inny czynnik społeczny, jeżeli w skład tego czynnika wchodzi przedstawiciel Komisji.

§ 12.

Wiążące zalecenia i opinie komisji nie mogą dotyczyć sposobu rozstrzygnięcia konkretnych spraw podlegających załatwieniu na zasadach określonych w kodeksie postępowania administracyjnego oraz w przepisach o postępowaniach szczególnych (art. 194 kpa).

§ 13.

Niezależnie od spraw określonych niniejszą uchwałą, kierownicy wydziałów obowiązani są zasięgać opinii Komisji w sprawach przewidzianych przepisami szczególnymi.

§ 14.

Udzielanie zaleceń i opinii przez komisje nie ogranicza indywidualnej odpowiedzialności kierowników wydziałów za podejmowane przez nich decyzje.

§ 15.

1. Zobowiązuje się kierowników wydziałów do:
   a) ścisłego przestrzegania postanowień niniejszej uchwały,
   b) zabezpieczenia należytej pomocy komisjom w zakresie wydawania zaleceń i opinii,
   c) zapewnienia należytego zapoznania się wszystkich pracowników z nowymi uprawnieniami komisji i wynikającymi stąd obowiązkami wydziałów.
2. Zobowiązuje się Kierownika Wydziału Organizacyjno-Prawnego do zapewnienia systematycznej kontroli, przy współudziale komisji:
   a) wykonywania przez kierowników wydziałów obowiązku zwracania się do komisji o opinie,
   b) uwzględnienia przez kierowników wydziałów udzielanych im przez komisje zaleceń i opinii.

§ 16.

1. Wykonanie uchwały zleca się kierownikom Wydziałów Prezydium WRN, wyszczególnionym w § 1 ust. 1 i 3.
2. Nadzór nad wykonaniem uchwały powierza się Sekretarzowi Prezydium WRN.

§ 17.

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.
2. Traci moc uchwała Nr 201 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie, z dnia 30. VII. 1964 r. w sprawie zaleceń i opinii Komisji WRN udzielanych kierownikom Wydziałów.

Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN	Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN
(Mieczysław Kaczor)	(Józef Rak)

Poz. 102

UCHWAŁA Nr XXIX/133/65

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesku z dnia 17 grudnia 1965 r. w sprawie opracowania planu szczegółowego osiedla domów jednorodzinnych w Lesku

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesku działając na podstawie art. 53 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 29, poz. 172 z 1963 r.), ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7 poz. 47 art. 17 ust. 1) oraz Instrukcji do Zarządzenia Nr 47 Przewodniczącego KBUA z dnia 29 lipca 1961 r. w sprawie szczegółowych przepisów o sporządzeniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i opinii Prezydium WRN w Rzeszowie Wydział BUA Nr BUA I-450/40/65 z dnia 2. XII. 1965 r.

Postanawia:

§ 1.

uznać potrzebę sporządzenia szczegółowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego przy ul. Kościuszki i Waryńskiego oraz drugi teren przy ul. Smolki w przedłużeniu do Kirkuta. Teren powyższy został ujęty w planie zagospodarowania miasta Leska. Przedmiotowy teren jest przeznaczony pod budownictwo jednorodzinne.

§ 2.

Ponadto stwierdza się konieczność sporządzenia takiego planu szczegółowego najpóźniej do końca I-go kwartału 1966 r.

§ 3.

Zobowiązać tut.Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej do zwrócenia się do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Wydział BUA w Rzeszowie o wydanie wytycznych urbanistycznych dla wyżej określonego terenu.

§ 4.

Traci moc Uchwała Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Lesku Nr XXXII/181/64 z dnia 28. XII. 1965 r. ze względu na zmianę terenu pod budownictwo jednorodzinne.

§ 5.

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Wydziałowi Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w terminie do dnia 30. I. 1966 r., który złoży sprawozdanie z jej wykonania, zaś nadzór nad wykonaniem uchwały powierza się Z-cy Przewodniczącego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, Ob. Mikołajowi Czawie.

Sekretarz Prezydium PRN	Przewodniczący Prez. PRN
(—) Zygmunt Skałkowski	(—) Józef Burek

Poz. 103

UCHWAŁA Nr 38/140/66

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Mielcu z dnia 10. VIII. 1966 r. w sprawie ceny sprzedaży przez Bank Rolny działki budowlanej pgr. lk. 1049/14 położonej w Chorzelowie, pow. Mielec, stanowiącej własność Skarbu Państwa.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Mielcu działając na zasadzie art. 55 ustawy z dnia 21. I. 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. Nr 29 poz. 172 z 1963 r.), oraz postanowienia § 3 ust. 4 łącznie z ust. 2 zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24. IX. 1962 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Mon. Pol. Nr 72, poz. 335) — po rozpatrzeniu wniosku Banku Rolnego, Oddział Wojewódzki w Rzeszowie z dnia 4. VIII. 1966 roku Nr 4/c/66 o podwyższenie ceny sprzedaży działki budowlanej położonej w Chorzelowie z kwoty 13 000 zł za 1 ha gruntu kl. III b, o 200% — tj. na kwotę 39 000 zł.

postanawia

Zatwierdzić w całości zawnioskowaną przez Bank Rolny Oddział Wojewódzki w Rzeszowie cenę sprzedaży działki budowlanej, położonej w miejscowości Chorzelów w kwocie 39 000 zł za 1 ha gruntów kl. III b, tj. podwyższyć o 200% w stosunku do ceny gruntów ornych określonych w § 1 ust. 1 cytowanego wyżej zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24. IX. 1962 r.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem jej podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie.

Nadzór nad wykonaniem niniejszej Uchwały powierza się Ob. inż. Wojciechowi Łączowi, Z-cy Przewodniczącego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Mielcu.

Sekretarz Prez. PRN	Przewodniczący Prezydium
Jerzy Korzępa	Rudolf Junikiewicz

Poz. 104

Zarządzenie Nr 17/ 66

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 22. VIII. 1966 r.

w sprawie koncentracji ciężarowego transportu samochodowego na obszarze województwa rzeszowskiego

Na podstawie art. 55 ust. 3 i ust. 4 pkt. 4 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) i § 1 ust. 2 uchwały Nr 287 Rady Ministrów z dnia 16 września 1964 r. w sprawie koncentracji i usprawnienia towarowego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 71, poz. 334), oraz w związku z uchwałą Nr 359 Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie usprawnienia organizacji transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 77, poz. 324) i uchwałą Nr 225 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1964 r. w sprawie organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki uspołecznionej oraz regionów (Monitor Polski Nr 55, poz. 261), zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zasady koncentracji ciężarowego transportu samochodowego przedsiębiorstw i instytucji nietransportowych.

§ 1.

Ograniczenie na obszarze województwa rzeszowskiego, zgodnie z przepisami uchwały nr 287 Rady Ministrów z dnia 16 września 1964 r. w sprawie koncentracji i usprawnienia towarowego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 71, poz. 334), zwanej w dalszym ciągu uchwałą, gospodarczego transportu samochodowego wydziałów prezydiów rad narodowych oraz nietransportowych przedsiębiorstw (ich zjednoczeń), zarządów i instytucji podległych prezydiom rad naradowych i przez prezydia nadzorowanych oraz likwidację rozproszenia ciężarowego taboru samochodowego na obsarze województwa należy przeprowadzić sukcesywnie w terminie do dnia 31 grudnia 1967 r.

§ 2.

1. Zadania określone w § 1 należy wykonać, organizując drogą lokalnej koncentracji ciężarowego transportu samochodowego średniej i dużej ładowności:
   1) gospodarstwa samochodowe lub zakłady transportu samochodowego skupiające cały tabor samochodowy jednego przedsiębiorstwa lub prezydium rady narodowej i instytucji objętych jego budżetem, albo,
   2) zakłady transportu samochodowego, skupiające cały tabor samochodowy kilku jednostek podległych wspólnej jednostce nadrzędnej (zjednoczeniu, zarządowi lub wydziałowi prezydium rady narodowej), albo,
   3) zakłady transportu samochodowego, skupiające cały tabor samochodowy kilku jednostek podległych różnym jednostkom nadrzędnym .
2. Przy przeprowadzaniu koncentracji, określonej w ust. 1 należy kierować się przepisami zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie prowadzenia gospodarstwa samochodowego i zakładu transportu samochodowego oraz technologicznego i specjalizowanego transportu samochodowego (M. P. z 1965 r. Nr 39 poz. 220).

Rozdział 2

Tryb i sposób przeprowadzania koncentracji ciężarowego transportu samochodowego.

§3.

1. Dyrektorzy jednostek wymienionych w § 1 opracują i złożą w Wydziale Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w terminie do dnia 30. VI. 1967 r. wnioski w sprawie likwidacji rozproszenia ciężarowego transportu samochodowego tych jednostek wg. zasad określonych w § 2, podając w nich:
   1) gospodarstwa samochodowe, których tabor może być skoncentrowany w gospodarstwie typowym (liczącym najmniej 25 pojazdów) lub w zakładzie — z jego wskazaniem,
   2) gospodarstwa samochodowe, które bez względu na liczbę ciężarowych pojazdów samochodowych powinny być dalej prowadzone w zakresie transportu technologicznego lub specjalizowanego,
   3) drobne gospodarstwa samochodowe, grupujące samochody dostawcze (do 1,5 t. ładowności), które mogą być nadal prowadzone w zakresie transportu administracyjno-gospodarczego,
   4) drobne gospodarstwa samochodowe, które powinny ulec likwidacji i szczególne przypadki konieczności pozostawienia niektórym z nich poszczególnych samochodów ciężarowych średniej ładowności.
2. Wnioski wymienione w ust. 1 powinny określać:
   1) jednostkę posiadającą gospodarstwa samochodowe i jej siedzibę, oraz lokalizację (adres) gospodarstwa,
   2) rodzaj prowadzonego transportu samochodowego, określany zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 7 poz. 40),
   3) rodzaj i wielkość taboru samochodowego zgrupowanego w gospodarstwie,
   4) obiekty i urządzenia obsługowo-naprawcze zaplecza technicznego, określone stosownie do ustaleń zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25. X. 1965 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i form zaplecza technicznego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 59, poz. 305).
3. Wnioski powinny zawierać uzasadnienia.
4. We wnioskach dotyczących likwidacji gospodarstwa samochodowego należy podać, w porozumieniu z kierownictwem najbliższego przedsiębiorstwa (jego oddziału) transportu publicznego lub branżowego, czy będzie ono mogło przejąć tabor tego gospodarstwa i podjąć się obsługi przewozowej dotychczas przez to gospodarstwo wykonywanej.

§ 4.

1. Wydział Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej przeanalizuje wnioski, o których mowa w § 3, wspólnie z Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Państwowej Komunikacji Samochodowej w Rzeszowie jako pełniącym funkcje terenowego zjednoczenia wiodącego transportu samochodowego i przedstawi Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w terminie do dnia 30. VII. 1967 r. plan koncentracji transportu samochodowego na obszarze województwa.
2. Plan, wymieniony w ust. 1 powinien:
   1) wyznaczać gospodarstwa samochodowe, które mają stać się ośrodkami koncentracji taboru gospodarstw znajdujących się w tej samej miejscowości lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie i ustalać formy organizacyjne tych ośrodków oraz jednostki, które mają je utworzyć,
   2) określać jednostki, które mają zlikwidować własne gospodarstwa samochodowe i przekazać ich tabor samochodowy wraz z posiadanymi obiektami i urządzeniami obsługowo-naprawczymi zaplecza technicznego jednostkom określonym w pkt. 1,
   3) określać jednostki, które mają prowadzić samodzielnie gospodarstwa samochodowe w zakresie transportu technologicznego lub specjalizowanego oraz rodzaj i zakres przewozów, jakie mogą wykonać,
   4) określać jednostki, które mogą prowadzić gospodarstwo samochodowe w zakresie transportu administracyjno-gospodarczego, grupując samochody dostawcze i szczególne przypadki konieczności pozostawiania im poszczególnych samochodów ciężarowych średniej ładowności,
   5) ustalić, jakim przedsiębiorstwom transportu publicznego lub branżowego (ich oddziałom lub innych placówkom terenowym), mają przekazać swój tabor samochodowy średniej i dużej ładowności wraz z posiadanymi obiektami i urządzeniami obsługowo-naprawczymi zaplecza technicznego te jednostki, których gospodarstwa samochodowe mają ulec likwidacji, a nie mają być skomasowane zgodnie z przepisami pkt. 1 i 2,
   6) ustalać terminy realizacji planu tak, by całkowita koncentracja transportu została ukończona do dnia 31 grudnia 1967 r.

§ 5.

1. Plan koncentracji transportu samochodowego na obszarze województwa podlega zatwierdzeniu przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.
2. Po zatwierdzeniu planu (kierownicy, dyrektorzy jednostek wymienionych w § 1 zarządzą we wspólnym porozumieniu przystąpienie do wykonania go zgodnie z ustalonymi terminami. Informacje o przebiegu wykonania planu złożą kierownicy (dyrektorzy) Wydziałowi Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do dnia 31 stycznia 1968 r. za rok 1967.
3. Jeżeli w toku przeprowadzania ogólnej koncentracji transportu samochodowego na obszarze województwa okaże się celowym wprowadzenie zmian do zatwierdzonego planu, Wydział Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w porozumieniu z Wojewódzkim Przedsiębiorstwem Państwowej Komunikacji Samochodowej w Rzeszowie, przedłoży Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej odpowiednie wnioski.
4. Przepisy niniejszego paragrafu nie zwalniają jednostek określonych w § 1, od obowiązków wynikających z § 1 ust. 7 i 9 uchwały oraz z przepisów rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 7 poz. 40).

§ 6.

1. Przekazywanie zakładów, obiektów i środków trwałych, wynikające z przeprowadzania koncentracji transportu samochodowego, następuje nieodpłatnie według zasad określonych w § 6 uchwały.
2. Przekazywanie środków transportu samochodowego, wymienionych w ust. 1, pociąga za sobą obowiązek podejmowania i wykonywania odpowiednich zadań przewozowych na rzecz jednostki przekazującej.
3. Jeżeli utworzenie zakładu transportu samochodowego w wyniku koncentracji transportu nastąpi w okresie wykonywania rocznego planu gospodarczego, operatywny plan jednostki, wyznaczonej do prowadzenia zakładu,

podlega korekcie odpowiedającej dodatkowym zadaniom przewozowym. Przepis ten dotyczy również przedsiębiorstw transportu samochodowego podległych Prezydium przejmujących takie zadania.

4. Zadania, o których mowa w ust. 2 na lata następujące po roku ich przejęcia, jednostka przejmująca obowiązana jest uwzględniać w swoich kolejnych planach gospodarczych. Przepis ten dotyczy również przedsiębiorstw wymienionych w ust. 3.

§ 7.

Ciężarowy tabor samochodowy średniej i dużej ładowności może być przydzielony tylko tym jednostkom wymienionym w § 1, które będą mogły prowadzić gospodarstwo samochodowe, lub zakład transportu samochodowego po dniu 31 grudnia 1967 r., w wyniku przeprowadzonej koncentracji transportu.

§ 8.

Nadzór nad przeprowadzeniem koncentracji transportu samochodowego, o której mowa w niniejszym rozdziale, oraz koordynację jej wykonania powierza się Zastępcy Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Obywatelowi Mieczysławowi Kaczorowi.

Rozdział 3

Program organizacyjnego rozwoju transportu samochodowego prowadzonego na obszarze województwa.

§ 9.

1. Prace nad koncentracją całego ciężarowego transportu samochodowego na obszarze województwa powinny być prowadzone zgodnie z programem organizacyjnego rozwoju tego transportu, zatwierdzonym przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.
2. Do czasu zatwierdzenia programu, o którym mowa w ust. 1, nie mogą być podejmowane żadne inwestycje w zakresie modernizacji, rozbudowy i budowy obiektów własnego zaplecza technicznego transportu samochodowego na obszarze województwa, o ile nie posiadają zatwierdzonego projektu wstępnego w dniu wejścia w życie zarządzenia.

§ 10.

1. Projekt programu, o którym mowa w § 9, opracowuje i przedłoży Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w terminie do dnia 30 września 1967 r. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Rzeszowie, jako pełniące funkcje terenowego zjednoczenia wiodącego transportu samochodowego, prowadzonego na obszarze województwa.
2. Przy opracowaniu projektu programu (ust. 1) Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej, kierując się ustaleniami § 3 uchwały w zakresie perspektywicznych form organizacyjnych transportu samochodowego i wytycznymi § 4 ust. 1 uchwały w sprawie tworzenia zaplecza technicznego tego transportu, obowiązane jest uwzględnić:
   1) wytyczne organizacyjne zawarte w zarządzeniach ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz centralnych związków spółdzielczych, wydanych w wykonaniu § 1 ust. 2 i 3 uchwały w odniesieniu do transportu prowadzonego na obszarze województwa,
   2) zatwierdzony przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej plan koncentracji transportu samochodowego jednostek organizacyjnych podporządkowanych Prezydium (§ 4).
3. Projekt programu opracowany przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej (ust. 2) powinien być uzgodniony:
   1) z Wydziałem Komunikacji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w zakresie zastosowania przepisów rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu samochodowego (Dz. U. Nr 7, poz. 40),
   2) z Wojewódzką Komisją Planowania — w zakresie planów zagospodarowania przestrzennego.

oraz zaopiniowany przez terenowy organ wykonawczy porozumienia branżowego zaplecza technicznego motoryzacji — w zakresie rozwoju własnego zaplecza technicznego transportu samochodowego.

§ 11.

1. Projekt programu (§ 10) powinien zawierać:
   1) zwięzłe przedstawienie aktualnego stanu organizacyjnego i funkcjonowania ciężarowego transportu samochodowego na obszarze województwa, w oparciu o materiały z przeprowadzonych badań lub sporządzonej monografiki branży,
   2) proponowane zmiany organizacyjne w transporcie samochodowym, a mianowicie:
      a) określenie ośrodków koncentracji taboru samochodowego w przedsiębiorstwach transportowych, ich oddziałach i placówkach terenowych oraz w zakładach transportu samochodowego i w gospodarstwach samochodowych liczących co najmniej 40 pojazdów samochodowych — ze wskazaniem jednostek organizacyjnych, które mają je posiadać,
      b) wykaz gospodarstw samochodowych transportu technologicznego i specjalizowanego oraz jednostek organizacyjnych, które mogą je prowadzić,
      c) wykaz jednostek organizacyjnych zobowiązanych do przekazania taboru wraz z posiadanym zapleczem technicznym jednostkom określonym pod literą a),
      e) wykaz jednostek organizacyjnych zobowiązanych do przekazania taboru (bez zaplecza technicznego) ze wskazaniem jednostek przejmujących ten tabor,
      e) wnioski w sprawie zmian w organizacyjnym podporządkowaniu zakładów transportu samochodowego i gospodarstw samochodowych.
   3) proponowany podział zadań przewozowych na koniec 1970 r. i 1980 pomiędzy jednostki organizacyjne, które mają prowadzić zajezdnie samochodowe w nowym układzie organizacyjnym transportu samochodowego,
   4) proponowaną sieć zajezdni na koniec 1970 i 1980 r. uwzględniającą stan istniejący, eliminacje, modernizacje, rozbudowę i budowę obiektów zaplecza technicznego transportu samochodowego,
   5) uzasadnienie przyjętej w projekcie koncepcji organizacyjnej.
2. Przy sporządzaniu projektu programu należy kierować się wytycznymi Zjednoczenia Państwowej Komunikacji Samochodowej.

§ 12.

Wszystkie jednostki organizacyjne działające na obszarze województwa obowiązane są udzielać Wojewódzkiemu Przedsiębiorstwu Państwowej Komunikacji Samochodowej i jego oddziałom wszelkich informacji w zakresie niezbędnym dla opracowania projektu programu określonego w § 10.

§ 13.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do przestrzegania przy wydawaniu lokalizacji i uzgadnianiu dokumentacji technicznej zaplecza technicznego dla transportu samochodowego na obszarze województwa, wytycznych ustalonych w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 25 października 1965 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia i form zaplecza technicznego transportu samochodowego (Monitor Polski z 1965 r. Nr 59, poz. 305), oraz do brania pod uwagę w tych sprawach opinii Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej jako pełniącego funkcję zjednoczenia wiodącego w tym transporcie.

§ 14.

Projektem programu (§ 10) nie należy obejmować koncentracji transportu samochodowego prowadzonego przez państwowe gospodarstwa rolne, państwowe ośrodki maszynowe, spółdzielnie produkcyjne i kółka rolnicze.

§ 15.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie.

Z-ca Przew. Prez. WRN
(—) Mieczyław Kaczor

Z-ca Przew. Prez. WRN
(—) Józef Rak

Poz. 105

UCHWAŁA Nr 22/194/66
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie

z dnia 22 sierpnia 1966 r.
w sprawie określenia wykazu usług, których ceny na terenie województwa rzeszowskiego lustala Komisja Cen Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie działając na podstawie § 1 ust. 2 Uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen za usługi wykonywane dla ludności (M. P. nr 26, poz. 123) oraz § 2 ust. 1 zarządzenia nr 192/66 Państwowej Komisji Cen z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie cen za niektóre usługi wykonywane dla ludności — uchwala, co następuje;

§ 1.

Określa się wykaz usług, których ceny na terenie województwa rzeszowskiego ustala Komisja Cen Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie, jak w załączniku do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały zleca się Komisji Cen Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 3.

Nadzór nad wykonaniem powierza się Obywatelowi Zastępcy Przewodniczącego Prezydium WRN — Józefowi Rakowi.

§ 4.

Traci moc uchwała nr XVII/200/61 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 8 czerwca 1961 r. w sprawie cen za niektóre usługi wykonywane dla ludności (Dz. Urz. WRN w Rzeszowie, nr 6, poz. 28 i nr 10 poz. 48 z 1961 r. oraz nr 5 poz. 41 z 1963 r.).

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1966 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

Sekretarz Prezydium WRN
(—) Mieczysław Marszałek

Z-ca Przewodn. Prez. WRN
(—) Józef Rak

Załącznik do Uchwały nr 22/194/66 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 22 sierpnia 1966 r.

WYKAZ USŁUG

których ceny na terenie województwa rzeszowskiego ustala Komisja Cen Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie

1.	Krawiectwo (szycie odzieży na miarę)	— tylko zakłady uspołecznione
2.	Naprawa obuwia	— tylko zakłady uspołecznione
3.	Podstawowe usługi z zakresu fryzjerstwa(golenie, strzyżenie, mycie głowy, uczesanie, ondulacja)	— wszystkie zakłady
4.	Podstawowe usługi fotograficzne (zdjęcia legitymacyjne, wywołanie i odbitki z prac amatorskich)	— wszystkie zakłady
5.	Rozwózka opału	— wszystkie zakłady
6.	Kominiarstwo	— wszystkie zakłady
7.	Optyka okularowa	— tylko zakłady uspołecznione
8.	Malarstwo mieszkaniowe	— tylko zakłady uspołecznione
9.	Szklarstwo (szklenie drzwi i okien)	— wszystkie zakłady
10.	Pralnictwo	— tylko zakłady uspołecznione
11.	Chemiczne czyszczenie odzieży	— tylko zakłady uspołecznione
12.	Naprawa podstawowych artykułów elektrotechnicznych gospodarstwa domowego (lodówki, pralki, odkurzacze, froterki)	— tylko zakłady uspołecznione
13.	Naprawa i konserwacja samochodów osobowych, motocykli, skuterów i motorowerów	— tylko zakłady uspołecznione

UWAGA: Ceny usług wymienionych w poz. 10 i 11 ustala Komisja Cen Prezydium WRN w Rzeszowie z wyjątkiem przypadków, gdy na terenie danej miejscowości usługi te są wykonywane przez przedsiębiorstwa (zakłady) komunalne i zgodnie z uchwałą nr 185 Rady Ministrów z dnia 31 maja 1958 r. (Monitor Polski nr 61 poz. 334) ceny tych usług ustalane są przez prezydia właściwych rad narodowych.

Poz. 106

UCHWAŁA Nr 22/196/66
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie
z dnia 22 sierpnia 1966 r.

w sprawie nadania odznaki „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego".

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając na podstawie pkt. 3 Uchwały Prez. WRN w Rzeszowie Nr V/11/66 z dnia 22. IV. 1966 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego" — z okazji Dnia Energetyka przypadającego w dniu 1 września 1966 r.

n a d a j e

Odznakę „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego"

§ 1.

Na wniosek Miejskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu w Stalowej Woli oraz Dyrekcji Elektrowni Stalowa Wola zasłużonym pracownikom Elektrowni Stalowa Wola:

Ludwik Martela	Naczelny Dyrektor Elektrowni Stalowa Wola — długoletni pracownik resortu energetyki, przodujący w dziedzinie postępu technicznego, racjonalizacji i rozbudowy energetyki Okręgu Wschodniego. Długoletni działacz partyjny.
Józef Królikowski	Palacz kotłowy Elektrowni Stalowa Wola — długoletni pracownik, inicjator współzawodnictwa pracy, aktywny w pracy społeczno-politycznej.
Adam Panek	Kierownik Oddziału Maszynowego Elektrowni Stalowa Wola — czołowy racjonalizator pracy. Inicjator pracy w zakresie oszczędzania węgla i energii elektrycznej, aktywista partyjny i społeczny.

§ 2.

Na wniosek Dyrekcji Elektrowni Wodnej w Budowie w Solinie, zasłużonym i ofiarnym pracownikom wyróżniającym się przy budowie Elektrowni Wodnej w Solinie.

Zbigniew Silarski	Inżynier d/s eksploatacji w Solinie, gdzie pracuje od początku budowy. Działacz społeczno-polityczny oraz rad narodowych.
Tadeusz Wajszczyk	Kierownik administracyjny w Solinie — wzorowy i sumienny pracownik, długoletni działacz społeczny, gospodarczy i rad narodowych.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie.

§ 4.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Organizacyjno-Prawnemu Prezydium WRN.

Z-ca Przewod. Prez. WRN
(—) mgr Zdzisław Czaja

Z-ca Przewodn. Prez. WRN
(—) Józef Rak

Poz. 107

UCHWAŁA Nr 19/120/66

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Leżajsku z dnia 20 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki ceny sprzedażnej gruntu PFZ w Grodzisku Dolnym.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Leżajsku działając w oparciu o art. 55 ust. 4 ustawy o radach narodowych z dnia 25. I. 1958 r. (Dz. U. Nr 29, poz. 172 z 1963 r.) oraz na podstawie § 3 ust. 4 Zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24. IX. 1962 r. (Mon. Pol. Nr 72, poz. 335) w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych, po rozpatrzeniu wniosku Oddziału Wojewódzkiego Banku Rolnego w Rzeszowie Nr/4c/66 z dnia 25. V. 1966 r. o podwyższeniu ceny sprzedażnej nieruchomości rolnej położonej w Grodzisku Dolnym.

p o s t a n a w i a :

podwyższyć cenę sprzedażną nieruchomości rolnych położonych w Grodzisku Dolnym o 200% w stosunku do ceny gruntów określonych w § 1 Zarządzenia Ministra Rolnictwa z 24. IX. 1962 r., tj. do kwoty:

46 000 zł za 1 ha roli klasy II
24 000 zł za 1 ha roli klasy IIIa
46 000 zł za 1 ha pastwiska klasy II.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem jej podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie.

Nadzór nad wykonaniem niniejszej Uchwały powierza się Z-cy Przewodniczącego Prezydium PRN Ob. Niemiec Władysławowi.

Sekretarz Prezydium
(—) Krzysztof Królikowski

Przewodniczący Prezydium
(—)Stanisław Boroń

Poz. 108

UCHWAŁA Nr 21/154/66

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tarnobrzegu z dnia 27. I. 1966 r.

w sprawie wyznaczenia terenów budowlanych

Działając na podstawie art. 55 Ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych Dz. U. Nr 29 poz. 172/63, art. 2 Ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach osiedlach (Dz. U. z 1958 roku, Nr 31, poz. 138, zmien. Dz. U. z roku 1961 Nr 7, poz. 47, oraz Nr 32 poz. 159) oraz Uchwały Nr 124/65 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 20 maja 1965 r. w sprawie rozciągnięcia obowiązku wyznaczenia terenów dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach, Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tarnobrzegu

p o s t a n a w i a :

§ 1.

Wyznaczyć teren dla budownictwa jednorodzinnego w mieście Tarnobrzegu o powierzchni około 7 ha, położony w części południowej miasta (jak załącznik graficzny ABCD do niniejszej uchwały) zgodnie z Aneksem do Kontroli Planu Etapowego m. Tarnobrzega, zatwierdzonego Uchwałą Nr 1/4/66 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie.

§ 2.

Wyznaczyć dla budownictwa jednorodzinnego w mieście Nowa Dęba teren o powierzchni 4,1 ha oznaczony w Planie Ogólnym miasta Nowa Dęba symbolami A59 MNJ — pow. 1,6 ha, oraz A60 MNJ, pow. 2,5 ha, zgodnie z Planem Ogólnym miasta Nowa Dęba, zatwierdzonym Uchwałą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie Nr 215/65 z dnia 2. IX. 1965 r.

§ 3.

Zobowiązać Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury do sporządzenia szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego wyżej wymienionych terenów.

§ 4.

Uchwałę niniejszą wykona Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury po ogłoszeniu jej w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie.

§ 5.

Nadzór nad wykonaniem niniejszej uchwały powierza się Z-cy Przewodniczącego Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, inż. Franciszkowi Sadeckiemu.

Sekretarz Prezydium PRN
(Stefan Włudarski)

Przewodniczący Prez. PRN
(Remigiusz Łabuda)

Poz. 109

UCHWAŁA Nr 31/232/66

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Gorlicach z dnia 22 czerwca 1966 r.

w sprawie zatwierdzenia projektu planu szczegółowego dzielnicy handlowo-usługowej w Gorlicach.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 roku o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7 poz. 47), w oparciu o opinię Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium WRN w Rzeszowie oraz opinię Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gorlicach (Uchwała Nr 21/96/66 z dnia 28 marca 1966 r., po rozpatrzeniu uwag mieszkańców miasta Gorlic zebranych w czasie wyłożenia projektu planu — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej

p o s t a n a w i a :

§ 1.

Zatwierdzić projekt planu szczegółowego dzielnicy handlowo-usługowej w rejonie ulic Słowackiego, Obrońców Stalingradu i rzeki Ropy w Gorlicach w granicach, jak na załączonym planie w skali 1:1000.

§ 2.

Plan szczegółowy dzielnicy w rejonie ulic Słowackiego, Obrońców Stalingradu i rzeki Ropy znajduje się w Wydziale Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium PRN

i na żądanie zainteresowanych może być udostępniony do wglądu.

Zobowiązuje się w/w Wydział do udzielania wyczerpujących informacji dotyczących zasad przedmiotowego opracowania.

§ 3.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie i na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gorlicach.

§ 4.

Uchwała ma moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym WRN w Rzeszowie.

§ 5.

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Wydziałowi Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej oraz Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prez. PRN, a nadzór nad jej wykonaniem powierza się Ob. Władysławowi Boczoniowi, Z-cy przew. Prezydium PRN.

Sekretarz Prezydium PRN (Stanisław Sobczak)

Przewodniczący Prez. PRN (Władysław Michalus)

Poz. 110

UCHWAŁA Nr 23/199/66

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 31 sierpnia 1966 r.

w sprawie nadania odznaki „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego”.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając na podstawie pkt. 3 Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie Nr V/11/66 z dnia 22. IV. 1966 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego” — z okazji Dnia Energetyka przypadającego w dniu 1 września 1966 r.

n a d a j e

Odznakę „Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego”

§ 1.

Na wniosek Miejskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu oraz Dyrekcji Zakładu Energetycznego w Rzeszowie — zasłużonym pracownikom Zakładu Energetycznego w Rzeszowie:

Kazimierz Szczepaniec — Na stanowisku Dyrektora Zakładu Energetycznego w Rzeszowie pracuje od 1952 r. Dobry organizator pracy. Inicjator brygad remontowych w rejonach i posterunkach. Zakład, którym kieruje, przoduje w wykonawstwie zadań gospodarczych.

Jan Świętoniowski — Kierownik Działu Koncepcyjno-Rozwojowego Zakładu Energetycznego w Rzeszowie, długoletni pracownik, zasłużony w rozbudowie i przebudowie urządzeń elektrycznych na terenie woj. rzeszowskiego.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 3.

Wykonanie uchwały zleca się Wydziałowi Organizacyjno-Prawnemu Prezydium WRN.

Z-ca Przewodn. Prez. WRN (—) Józef Rak

Z-ca Przewodn. Prez. WRN (—) mgr Zdzisław Czaja

Poz. 111

UCHWAŁA Nr XXVII/157/62

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Ustrzykach Dolnych z dnia 22 listopada 1962 r. w sprawie zwiększenia ceny sprzedaży gruntów położonych na obszarze terenów budowlanych.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Ustrzykach Dolnych działając na zasadzie art. 53 ustęp 1 Ustawy o Radach Narodowych z dnia 25 stycznia 1958 r. oraz Zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 24. IX. 1962 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (M. P. Nr 72 z dnia 4 października 1962 r. poz. 335)

p o s t a n a w i a:

zwiększyć cenę sprzedaży tych gruntów o 100% ceny ustalonej w § 1 wyżej cytowanego Zarządzenia Ministra Rolnictwa. Wykonanie niniejszej Uchwały zleca się Oddziałowi Powiatowego Banku Rolnego w Ustrzykach Dolnych, a nadzór nad jej wykonaniem powierza się Przewodniczącemu Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, Ob. Wł. Dutkiewiczowi.

Sekretarz Prezydium PRN (—) Romuald Rappe

Przewodniczący Prez. PRN (—) Władysław Dutkiewicz

Część II — Publikacje

Poz. 112

O g ł o s z e n i e

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 15 stycznia 1965 r. w sprawie zmiany ogłoszenia z dnia 20 lutego 1964 r. w sprawie podziału województwa rzeszowskiego na obwody łowieckie (Dz. Urz. WRN w Rzeszowie, Nr 3, poz. 5 z 1964 r.).

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) dokonuje się z dniem 15 stycznia 1965 r. zmiany granic obwodów łowieckich Nr, Nr 30, 32, 36, 63, 64, 88 w województwie rzeszowskim, ustalając powierzchnię oraz przebieg granic tych obwodów jak niżej:

Obwód Nr 30
Powierzchnia użytkowa: 3 270 ha

Granica północno-wschodnia biegnie na długości około 6,5 km prawym brzegiem rzeki San od ujścia rzeki Trzebośnica do styku rzeki San ,w odległości około 1 km na północ od miejscowości Stare Miasto, z drogą idącą w kierunku wschodnim do przysiółka Łan.
Granica południowo-wschodnia biegnie na długości około 2,5 km drogą idącą w kierunku wschodnim od styku tej drogi z rzeką San w odległości około 1 km na północ od miejscowości Stare Miasto do przysiółka Łan, a dalej na długości około 1 km drogą łączącą przysiółek Łan z miejscowością Przychojec od przysiółka Łan do styku z drogą idącą przez Podbaranówkę do Baranówki.

Następnie granica biegnie drogą idącą przez Podbaranówkę do Baranówki od styku z drogą Łan — Przychojec do styku z drogą Łukowa — Jelna w miejscowości Baranówka. W dalszym ciągu granica biegnie drogą Łukowa — Jelna od styku w miejscowości Baranówka z drogą idącą przez Podbaranówkę do miejscowości Jelna, przez miejscowości Lesina, Hucisko, do przecięcia się z rzeką Trzebośnica.

Granica północno-zachodnia biegnie prawym brzegiem rzeki Trzebośnica od przecięcia się z drogą Hucisko — Wola Zarczycka do ujścia rzeki Trzebośnica do Sanu.

Obwód Nr 32
Powierzchnia użytkowa: 7 360 ha

Granica północno-zachodnia jest granicą południowo-wschodnią obwodu Nr 30.

Granica wschodnia i południowo-wschodnia biegnie prawym brzegiem rzeki San od styku w odległości około 1 km

na północ od miejscowości Stare Miasto z drogą idącą w kierunku wschodnim do przysiółka Łan, do przecięcia się z drogą Kuryłówka — Leżajsk, a dalej drogą Kuryłówka — Leżajsk od przecięcia się z rzeką San, przez Stare Miasto do miejscowości Leżajsk. Następnie granica biegnie drogą Leżajsk — Żołynia od miejscowości Leżajsk, przez Giedlarową, do styku z drogą Żołynia — Brzóza Królewska.

Granica zachodnia biegnie drogą Żołynia — Hucisko od styku z drogą Żołynia — Leżajsk, przez Brzózę Królewską, do styku z drogą Hucisko — Wola Zarczycka.

Obwód Nr 36
Powierzchnia użytkowa: 3 050 ha

Granica północno-wschodnia biegnie drogą Giedlarowa — Grodzisko Dolne od styku z drogą Żołynia — Leżajsk, przez Grodzisko Górne, do styku z drogą Grodzisko Dolne — Żołynia.

Granica południowa biegnie drogą Grodzisko Dolne — Żołynia, od styku z drogą Grodzisko Dolne — Giedlarowa przez Opaleniska, do przecięcia się z granicą administracyjną powiatu Leżajsk.

Granica południowo-zachodnia biegnie przez granicę administracyjną powiatu Leżajsk od przecięcia się z drogą Grodzisko Dolne — Żołynia do przecięcia się z drogą Żołynia — Giedlarowa.

Granica północno-zachodnia biegnie drogą Żołynia Giedlarowa od przecięcia się z granicą administracyjną powiatu Leżajsk do styku z drogą Giedlarowa — Grodzisko Dolne.

Obwód Nr 63
Powierzchnia użytkowa: 6 240 ha

Granica północno-wschodnia biegnie granicą administracyjną województwa od przecięcia się z drogą Huta Lubycka — Monastyr do granicy Państwa.

Granica południowo-wschodnia biegnie granicą Państwa od granicy administracyjnej województwa do drogi idącej przez Kiernice w miejscowości Dziewięcierz.

Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Dziewięcierz — Chmiele od granicy Państwa do styku z drogą Chmiele — Huta Lubycka w miejscowości Chmiele.

Granica północno-zachodnia biegnie drogą Chmiele — Dahany I od styku z drogą Chmiele — Dziewięcierz, przez południowo-wschodni skraj miejscowości Szałasy, do styku z drogą Werchrata — Wola Wielka, na wschodnim skraju miejscowości Dahany I. Następnie granica biegnie drogą Werchrata — Wola Wielka, od styku z drogą Dahany I — Chmiele na wschodnim skraju miejscowości Dahany, do styku z drogą Dahany II — Monastyr, na wschodnim skraju miejscowości Dahany II, a dalej drogą Dahany II — Huta Lubycka od styku z drogą Werchrata — Wola Wielka na wschodnim skraju miejscowości Dahany II, przez Monastyr, do przecięcia się z granicą administracyjną województwa.

Obwód Nr 64.
Powierzchnia użytkowa: 4 540 ha

Granica północna biegnie drogą Wola — Wola Wielka, od styku z drogą Brusno — Płazów przez miejscowości Łówcza i Gorajce, do granicy administracyjnej województwa, a następnie granicą administracyjną województwa aż do przecięcia się z drogą Huta Lubycka — Monastyr.

Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Huta Lubycka — Dahany II, od przecięcia się z granicą administracyjną województwa, przez Monastyr, do przecięcia się z drogą Wola Wielka — Werchrata, na wschodnim skraju miejscowości Dahany II. Następnie granica biegnie drogą Wola Wielka — Werchrata, od przecięcia się z drogą Dahany II — Monastyr, na wschodnim skraju miejscowości Dahany II, do styku z drogą Dahany I — Chmiele, na wschodnim skraju miejscowości Dahany I, a następnie drogą Dahany I — Chmiele, od styku z drogą Wola Wielka — Werchrata, na wschodnim skraju miejscowości Dahany I, przez południowo-wschodni skraj miejscowości Szałasy, do miejscowości Chmiele, a dalej drogą Chmiele — Brusno Nowe, od miejscowości Chmiele, przez Brusno Stare, Brusno Nowe, aż do styku w miejscowości Brusno Nowe z drogą Brusno Nowe — Płazów.

Granica południowo-zachodnia biegnie drogą Brusno Nowe — Płazów, od miejscowości Brusno Nowe, do styku z drogą idącą przez Wolę do miejscowości Łówcza.

Obwód Nr 88.
Powierzchnia użytkowa: 6 570 ha

Granica północno-wschodnia biegnie drogą Brzóza Stadnicka — Żołynia, od północno-wschodniego skraju miejscowości Brzóza Stadnicka do styku z drogą Żołynia — Giedlarowa, a dalej drogą Żołynia — Giedlarowa, od styku z drogą biegnącą do północno-wschodniego skraju miejscowości Brzóza Stadnicka, do przecięcia się z granicą administracyjną powiatu Łańcut. Następnie granica biegnie granicą administracyjną powiatu Łańcut, od przecięcia się z drogą Żołynia — Giedlarowa, do przecięcia się z drogą Opaleniska — Żołynia.

Granica południowo-wschodnia biegnie drogą Opaleniska — Żołynia, od przecięcia się z granicą administracyjną powiatu Łańcut, do styku z drogą Żołynia — Białobrzegi, a dalej drogą Żołynia — Białobrzegi, od styku z drogą Żołynia — Opaleniska, do przecięcia się z rzeką Wisłok.

Granica południowa biegnie prawym brzegiem rzeki Wisłok, od przecięcia się z drogą Białobrzegi — Żołynia, do przecięcia się z drogą Łańcut — Żołynia.

Granica zachodnia biegnie drogą Łańcut — Żołynia, od przecięcia się z rzeką Wisłok do styku z drogą biegnącą przez wschodnią część miejscowości Rakszawa, a dalej drogą przez miejscowość Rakszawa, od styku z drogą Łańcut — Żołynie, do styku z drogą Rakszawa — Brzóza Stadnicka.

Granica północno-zachodnia biegnie drogą Rakszawa — Brzóza Stadnicka, od miejscowości Rakszawa, do styku z drogą Brzóza Stadnicka — Żołynia w północno-wschodniej części miejscowości Brzóza Stadnicka.

Traci ważność z dniem 15 stycznia 1965 r. przebieg granic w/w obwodów łowieckich opisany w ogłoszeniu Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN w Rzeszowie z dnia 20 lutego 1964 r., w sprawie podziału województwa rzeszowskiego na obwody łowieckie (Dz. Urz. WRN w Rzeszowie, Nr 3 poz. 5 z 1964 r.).

Z-ca Kierownika
Wydziału d/s Leśnictwa

inż. Juliusz Wołcz

Poz. 113

Ogłoszenie Wojewódzkiego Biura Geodezji i Urządzeń Rolnych w Rzeszowie L. Rl IX-FZ-6206/149/66 w sprawie przejęcia na własność Państwa nieruchomości b. parafii greckokatolickich na terenie powiatu gorlickiego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie decyzji Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium PRN w Gorlicach Rl. V-110/7/61 z dnia 31 lipca 1961 r., wydanej w trybie dekretu z dnia 5 września 1947 r. o przejęciu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr Nr 59, poz. 318), zmien. dekretem z dnia 28 września 1949 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 404), przeszły na własność Państwa nieruchomości, stanowiące uprzednio własność parafii grecko-katolickich, w następujących miejscowościach:

Lp.	Data i liczba orzeczenia		Miejscowość	Oznaczenie nieruchomości	Obszar w ha
1.	**31 VII 1961**	Rl-V 110/7/61	Radocyna	whl 2, 176	56.43,58
2.	”	”	Nieznajowa	whl 20	30.53,01
3.	”	”	Wołowiec	whl 100, 315	60.80,05
4.	”	”	Czertyżne	whl 67, 578	29.73,00
5.	”	”	Łosie	whl 10,407, 408	30.45,30
6.	”	”	Bednarka	whl 246, 435	60.21,06
7.	”	”	Rozdziele	whl 140, 141	26.41,75
8.	”	”	Bielanka	whl 77	16.23,09
9.	”	”	Szymbark	whl 689, 688	15.46,50
10.	”	”	Ropki	whl 6,91	26.26,18
11.	”	”	Hańczowa	whl 147, 148, 149, 181	121.31,00
12.	”	”	Wysowa	4 masywy gruntów (nazwa niwy: Płast, Łuszczak, Niżna Hora od rzeki Ropy w kierunku góry Kozie Żebro)	

Od powyższej decyzji przysługuje odwołanie do Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN w Rzeszowie, za pośrednictwem Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium PRN w Gorlicach, w terminie dni 14 od doręczenia, przy czym za doręczenie uznaje się dzień 30 po ukazaniu się niniejszego Dziennika.

Z-ca Dyrektora
do Spraw Prawno-Urządzeniowych
dr St. Kud

Poz. 114

Ogłoszenie L. Rl IX-FZ-6206/183/66 Wojewódzkiego Biura Geodezji i Urządzeń Rolnych w Rzeszowie w sprawie przejęcia na własność Państwa nieruchomości b. parafii greckokatolickich na terenie powiatu przeworskiego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie decyzji Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium PRN w Przeworsku RL-V-2 f/2/65 z dnia 10 lutego 1966 r. oraz RL-V-2 f/8/63 z dnia 14 lutego 1966 r., wydanych w trybie dekretu z dnia 5 września 1947 r. o przejęciu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 59, poz. 318), zmien. dekretem z dnia 28 września 1949 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 404), przeszły na własność Skarbu Państwa nieruchomości, stanowiące uprzednio własność parafii grecko-katolickich, w następujących miejscowościach:

Lp.	Data i liczba orzeczenia	Miejscowość	Oznaczenie nieruchomości	Obszar w ha
1.	10 II 1966 RL-V-2 f/2/65	Grzęska	lwh 242	0.83
2.	14 II 1966 RL-V-2 f/8/65	Rozbórz	lwh 143	2.19,00

Od powyższych decyzji przysługuje odwołanie do Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN w Rzeszowie, za pośrednictwem Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium PRN w Przeworsku, w terminie dni 14 od doręczenia, przy czym za doręczenie uważa się dzień 30 po ukazaniu się niniejszego Dziennika Urzędowego.

Z-ca Dyrektora
do Spraw Prawno-Urządzeniowych
Dr St. Kud

ODBIORCA

Wpłaty z góry na konto „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie" — Narodowego Banku Polskiego I Oddział Miejski w Rzeszowie Nr 1315-95/1/48 cz. 15 dz. 5 rodz. 19.

Prenumerata roczna (ze skorowidzem) . . . . . 18 zł
Prenumerata półroczna . . . . 10 zł

Cena pojedynczego egzemplarza od 4 stron druku — 0,90 zł
Przy większej ilości stron o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony — Ceny ogłoszeń o zagrbionych dokumentach: ryczałt zł 10.50 od jednego dokumentu, od każdego następnego po . . . . 1,50 zł
Cena niniejszego egzemplarza 3.30 zł

Redakcja i Administracja: Prezydium WRN w Rzeszowie ul. Grunwaldzka 19

Rze 6235/66 1 700 A4 B-2-222